

Biblisk allmänbildning inför söndag 26 juli, 2020 Årgång 3
KRISTI FÖRKLARINGS DAG - Jesus förhärligad

Luk 9:28-36 Ungefär en vecka senare tog han (Jesus) med sig Petrus och Johannes och Jakob och gick upp på berget för att be. Medan han bad förvandlades hans ansikte, och hans kläder blev vita och lysande. Och två män samtalande med honom. Det var Mose och Elia som visade sig i härlighet, och de talade om hans uttåg ur världen som han skulle fullborda i Jerusalem. Petrus och de andra hade fallit i djup sömn men vaknade och såg hans härlighet och de båda männen som stod tillsammans med honom. När dessa skulle lämna honom sade Petrus till Jesus: »Mästare, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig och en för Mose och en för Elia« – han visste inte vad han sade. Men medan han talade kom ett moln och sänkte sig över dem, och när de försvann i molnet blev lärjungarna förskräckta. En röst hördes ur molnet: »Detta är min son, den utvalde. Lyssna till honom«, och när rösten ljöd stod Jesus där ensam. Lärjungarna teg om vad de hade sett, och vid den tiden berättade de ingenting för någon.

Versen som kommer efter evangelietexten lyder så här:

Vers 37:När de följande dag kom ner från berget, möttes han av en stor skara människor.

Att de följande dag kom ned från berget, bör rimligen innebära att de övernattade. Det kan vara förklaringen till att Petrus ville bygga hyddor. Alltså övernattningskojor. Varför hade lärjungarna somnat? Kan varit vanlig kvällströtthet. *Petrus och de andra hade fallit i djup sömn men vaknade ...* Man kan få intrycket att Petrus svamlade. ... *han visste inte vad han sade*

Om du eller jag skulle varit i den situationen. Sover tungt, vaknar och yr-vaket ser tre lysande gestalter! Är det underligt om man inte vet vad man säger? Knappast.

förvandlades hans (Jesu) ansikte, och hans kläder blev vita och lysande. Och två män samtalande med honom. Det var Mose och Elia som visade sig i härlighet,

De här orden beskriver vår tillvaro i en kommande evighet. Jesu ansikte och kläder lyser som solen. Mose och Elia visade sig i härlighet. Aposteln

Paulus skriver följande i brevet till församlingen i Filippi:

*Fil 3:18-21 Många – jag har ofta sagt det och säger det nu med tårar – är fiender till Kristi kors, de lever så att de slutar i fördärvet, deras gud är buken och sin ära får de genom könet, dessa som bara tänker på det jordiska. **Vårt hemland är himlen, och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, herren Jesus Kristus. Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet.** ty han har kraft att lägga allt under sig.*

Reflektion:

Inser vi att vårt hemland är himlen? Inser vi det på allvar? Eller, är vårt enda intresse mat, kläder, resor, utseende och senaste trenden?

Evangelierna berättar om hur Gud blev människa. Lät sig födas som gossebarnet Jesus. Delade i allt mänsklighetens liv. Dagens text visar oss strålgansen från evigheten. Från Gud själv.

Jag - bekännande kristen sedan tjugoårsåldern – läser med förundran söndagens text. Jag - som alla andra - traskar på i mitt dagliga liv. Alla dagens ”måsten” kräver sin uppmärksamhet. Alla dessa måsten tränger på. Förhindrar eftertanke.

Jag riskerar glömma vad Jesus lovat oss. Förbehållslöst lovat. Oavsett vad du och jag har i bagaget. Vi får ett evigt liv av honom. **Vi får det. Gratis.** Dessutom har han tagit domens konsekvenser. Så här lyder löftet från honom:

Joh 5:24 Sannerligen, jag säger er: den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv. Han faller inte under domen utan har övergått från döden till livet.

En del förkunnare verkar vara rädda för Jesu konsekvens. Därför underlåter man att förkunna att han är konsekvent.

Kan vara så illa, att man tror att prästvigning och tjänsteställning ger gudomlig makt och syndfrihet. Kyrkohistoriens inkquisition och häxprocesser talar för den tanken.

Tar prästen - du eller jag inte till oss vad Jesus säger - då kan vi inte räkna med någon härlighetskropp eller evighet.

Jesus är konsekvent! Så här säger han:

*Mark 8:38 Den som **skäms** för mig och mina ord i detta trolösa och syndiga släkte, honom skall också Människosonen skämmas för när han kommer i sin faders härlighet med de heliga änglarna.»*

Till förstone kanske vi inte reflekterar över ordet ”skäms” i Jesu uttalande. Vi kanske tycker att ”skäms” är ett ”milt” ord.

Att skämmas är inget mildt ord, det är i stället en dom.

En dom jag vanligen fäller över något jag gjort och förtvivlat önskar aldrig hänt. En brutal och hård dom.

Vid närmare eftertanke är ordet ”skäms” ett starkare ord än otro och trolöshet.

Starkare än ateistens förnekelse.